

Societat | Actualitzat el 25/06/2020 a les 12:37

Creixen un 40% les discriminacions contra el col·lectiu LGTBI a Catalunya

L'Observatori Contra l'Homofòbia reclama l'impuls de polítiques públiques contra la LGTBIfòbia

Roda de premsa de presentació de l'informe de l'OCH | ACN

Les discriminacions contra el col·lectiu LGTBI a Catalunya van créixer un 41,6% el 2019 en comparació amb l'any anterior, segons recull l'informe anual de l'Observatori Contra l'Homofòbia (OCH) presentat aquest dijous. En total s'han registrat 160 incidències, mentre que el 2018 en van ser 113. El repunt de casos fa que l'OCH reclami a les administracions l'impuls de polítiques públiques contra la LGTBIfòbia.

Del total de casos registrats el 2019, el 59% els van comunicar homes gais o bisexuals. Un 16% va ser de caràcter generalista -és a dir, que afecten tot el col·lectiu LGTBI-, un 11% va afectar dones lesbianes o bisexuals i un 10% dones transsexuals. La majoria de casos afecten persones de 18 a 60 anys, mentre que decauen pel que fa a menors d'edat o majors de 60. La majoria d'incidències les han comunicat joves de 26 a 35 anys (33,7% del total).

Pel que fa a la distribució territorial, Barcelona és la demarcació on s'han registrat més casos (115) i la majoria d'aquests han tingut lloc a la capital, amb un 55%. El regidor de Drets de Ciutadania de l'Ajuntament de Barcelona, Marc Serra, ha qualificat les dades de l'informe de "preocupants" però ha defensat que sí Barcelona lidera el rànquing no és perquè hi hagi més LGTBIfòbia que a

altres municipis, sinó perquè es denuncia més.

Serra ha reivindicat que la capital té "millors eines" per atendre casos de discriminació, com l'Oficina LGTBI o l'Oficina per la No Discriminació i ha assegurat que la lluita contra la LGTBIfòbia és una "prioritat política".

Pel que fa al global de Catalunya, la majoria de casos de discriminació han estat presencials (71,3%) i d'aquests més de la meitat han tingut lloc a l'espai públic (54,4%). Set de cada deu casos de discriminació a l'espai públic han tingut lloc al carrer i el 14,5% es van registrar al transport públic.

Més enllà de les discriminacions a la via pública, també destaquen les patides en l'àmbit de l'habitatge, amb un 8,8%. Fan referència a problemes de convivència amb els veïns o a dificultats per accedir a un habitatge amb motiu de l'orientació sexual. Les discriminacions en contextos d'oci nocturn són la tercera situació més repetida.

Pel que fa al tipus de discriminació, un 29% del total fan referència a les discriminacions contra el col·lectiu LGTBI a Catalunya van créixer un 41,6% el 2019 en comparació amb l'any anterior, segons recull l'informe anual de l'Observatori Contra l'Homofòbia (OCH) presentat aquest dijous. En total s'han registrat 160 incidències, mentre que el 2018 en van ser 113. El repunt de casos fa que l'OCH reclami a les administracions l'impuls de polítiques públiques contra la LGTBIfòbia.

Del total de casos registrats el 2019, el 59% el van comunicar homes gais o bisexuals. Un 16% va ser de caràcter generalista -és a dir, que afecten tot el col·lectiu LGTBI-, un 11% va afectar dones lesbianes o bisexuals i un 10% dones transexuals. La majoria de casos afecten persones de 18 a 60 anys, mentre que decauen pel que fa a menors d'edat o majors de 60. La majoria d'incidències les han comunicat joves de 26 a 35 anys (33,7% del total).

Pel que fa a la distribució territorial, Barcelona és la demarcació on s'han registrat més casos (115) i la majoria d'aquests han tingut lloc a la capital, amb un 55%. El regidor de Drets de Ciutadania de l'Ajuntament de Barcelona, Marc Serra, ha qualificat les dades de l'informe de "preocupants" però ha defensat que sí Barcelona lidera el rànquing no és perquè hi hagi més LGTBIfòbia que a altres municipis, sinó perquè és denuncia més.

Serra ha reivindicat que la capital té "millors eines" per atendre casos de discriminació, com l'Oficina LGTBI o l'Oficina per la No Discriminació i ha assegurat que la lluita contra la LGTBIfòbia és una "prioritat política".

Pel que fa al global de Catalunya, la majoria de casos de discriminació han estat presencials (71,3%) i d'aquests més de la meitat han tingut lloc a l'espai públic (54,4%). Set de cada deu casos de discriminació a l'espai públic han tingut lloc al carrer i el 14,5% es van registrar al transport públic.

Més enllà de les discriminacions a la via pública, també destaquen les patides en l'àmbit de l'habitatge, amb un 8,8%. Fan referència a problemes de convivència amb els veïns o a dificultats per accedir a un habitatge amb motiu de l'orientació sexual. Les discriminacions en contextos d'oci nocturn són la tercera situació més repetida.

Pel que fa al tipus de discriminació, un 29% del total fan referència a gressions verbals, mentre que el 28% són gressions físiques. EN tercer lloc apareixen les discriminacions d'oci o exaltació contra el col·lectiu LGTBI, amb un 18,8% del total.

Contra la "impunitat"

Durant la presentació de l'informe, el director de l'OCH, Eugeni Rodríguez, ha reclamat la implicació de les administracions públiques en la lluita contra la LGTBIfòbia per evitar la "impunitat" amb què

es produeixen els casos de discriminació.

Rodríguez ha insistit en la necessitat de tirar endavant polítiques públiques en aquest sentit i ha plantejat la possibilitat de constituir una taula de treball amb representants de totes les institucions. Rodríguez ha admès preocupació pels pocs casos de discriminació que acaben amb denúncia. "No volem que es naturalitzin els insults ni els menyspreus", ha reclamat.

De les 160 incidències registrades per l'observatori el 2019, només el 16,3% han derivat en un procés penal. En canvi, el 71,3% van acabar sense cap tipus de denúncia. Per capgirar la tendència, Rodríguez ha establert com a prioritat establir mecanismes que permetin als cossos policials actuar amb rapidesa quan es produeix un cas de discriminació. El director de l'OCH ha posat com a exemple de bona pràctica que els Mossos d'Esquadra fessin constar que una de les incidències registrades durant la revetlla de Sant Joan fos una agressió homòfoba. "Això ajuda a visibilitzar", ha afirmat.

En el seu missatge contra la impunitat, Rodríguez ha criticat un any més que la Generalitat encara no hagi desplegat el règim sancionador de la llei contra l'homofòbia del 2014. "Cal un reglament específic", ha demanat. Agressions verbals, mentre que el 28% són agressions físiques. En tercer lloc apareixen les discriminacions d'oci o exaltació contra el col·lectiu LGTBI, amb un 18,8% del total.

Contra la "impunitat"

Durant la presentació de l'informe, el director de l'OCH, Eugeni Rodríguez, ha reclamat la implicació de les administracions públiques en la lluita contra la LGTBIfòbia per evitar la "impunitat" amb què es produeixen els casos de discriminació.

Rodríguez ha insistit en la necessitat de tirar endavant polítiques públiques en aquest sentit i ha plantejat la possibilitat de constituir una taula de treball amb representants de totes les institucions. Rodríguez ha admès preocupació pels pocs casos de discriminació que acaben amb denúncia. "No volem que es naturalitzin els insults ni els menyspreus", ha reclamat.

De les 160 incidències registrades per l'observatori el 2019, només el 16,3% han derivat en un procés penal. En canvi, el 71,3% van acabar sense cap tipus de denúncia. Per capgirar la tendència, Rodríguez ha establert com a prioritat establir mecanismes que permetin als cossos policials actuar amb rapidesa quan es produeix un cas de discriminació. El director de l'OCH ha posat com a exemple de bona pràctica que els Mossos d'Esquadra fessin constar que una de les incidències registrades durant la revetlla de Sant Joan fos una agressió homòfoba. "Això ajuda a visibilitzar", ha afirmat.

En el seu missatge contra la impunitat, Rodríguez ha criticat un any més que la Generalitat encara no hagi desplegat el règim sancionador de la llei contra l'homofòbia del 2014. "Cal un reglament específic", ha demanat.